

Forsvarssagen spiller i den politiske Diskussion, skal jeg give det ærede Medlem Ret i, at det er naturligt, at Forsvarssagen drages frem, men det, der gav mig Anledning til min Bemærkning, er der Maade, hvorpaa den altid bringes frem fra de Herrers Side. Naar det ærede Medlem talte om, at det ikke var et Udvælg eller et Flertals eller maaste i dette Tilfælde et Mindretals Opgave at fremkomme med Planer, kan han for saa vidt have Ret, men naar han mener, at Regjeringen skulde gaa af og overlade Styrelsen til dem, og saa skulde vi faae Planerne at se, saa vil jeg, naar de Herrer, der stadig søger for Parlamentarismen, egentlig ville have, at Regjeringen skulde gaa, naar den ikke er i Overensstemmelse med et vist Flertal i Folketinget, og som formodentlig henter deres Forbilleder fra England og saadanne Steder, gjøre opmærksom paa, at naar der f. Ex. en Tory-Regjering viger paa Grund af en Afstemning over et vist Spørgsmaal, saa veed den med Nøiagtighed, hvad det andet Parti vil, hvad den gaar ind paa, naar den gaar af, og hvad der vil komme i Stedet; men er der noget Menneſte i Landet, der veed, hvad Oppositionen vil, og veed det ærede Medlem det selv? Nei, thi lige saa mange de ere, lige saa mange forskellige Meninger have de. Det er netop Sagen, og det kunde man dog forlange, at der kom saa meget frem under en Diskussion, at man bestemte vidste, hvad de vilde. Saa kunde der være Tale om at sige: Ja, det er ganske fornuftigt, og kan det sættes igjennem, saa lad dem prøve det, men som Sagen nu staar, passer det altsammen ikke. — Naar det ærede Medlem henviste mig til Kjøbenhavns Kommune for at faae de 28 Millioner, saa kan jeg ikke følge hans Anvisning. Jeg troede, at det var klart, at jeg ikke gjorde den Bemærkning, fordi jeg ventede at faae Pengene der; men lige overfor de stadige Raad om det Urimelige i Kjøbenhavns Befæstning og deslige, troede jeg, at jeg kunde have Lov til at gjøre opmærksom paa, at en hel Del af disse Penge, enten det nu er saa eller mange, virkelig stammede fra Kjøbenhavns Befæstning; og at vi ikke nær ere naaede til at udgive det, der i sin Tid kom derfra. Jeg veed nok, at i en konstitutionel Stat er man Herre over, hvad der er kommet ind i Statskassen, og jeg mener heller ikke, at man skal have et saadant Støffesystem, at Fæstningsvæsenet stod konteret for saa og saa meget, men jeg troede, at det kunde være nyttigt at angive, at der var et Tidspunkt, hvor Militæretaten eiede betydelige Værdier, som den da værende Krigsminister var Ietsindig nok til at finde

sig i bleve bortestamoterede paa den Maade. — Naar det ærede Medlem vendte tilbage til Luftballonerne som Noget, der muligvis kunde komme, skal jeg sige et Par Ord derom. I Betænkningen er det ogsaa et Moment, som Mindretallet bruger, at der er en saa stærk Udvikling i Krigsteknikken, at man maa være forsigtig o. s. fr., og derfor ikke skal begynde paa Noget, da det muligvis ikke duer om et Par Aar. Det er et Ræsonnement, man kjender saa godt og træffer anvendt saa tidt, ikke alene her, men under lignende Forhold; naar Folk vil unddrage sig deres Blikt til at gjøre Noget i en bestemt Retning, saa siger man, vi maa se, om der ikke kommer noget Bedre. Det er en overordentlig uheldig Udvei. Det er en bekendt Sag, at det Bedste er det Godes Kjende. Har man Noget, der duer, og tror man at kunne faae Noget, der duer, maa man ikke frygte for, at der kan komme noget Bedre. Saaledes gaar det ogsaa med Luftballonerne. Skulde vi standse af Frygt for, at Sligt kunde komme, vilde intet Menneſte kunne bestjæftige sig eller arbejde med det Foreliggende af Hensyn til Fremtidsplaner. Man kan heller ikke styde en Kjende ned med Fremtidsgeværer eller Fremtidskanoner, nei, man maa bruge og udarbejde sine Planer efter det, som virkelig er, man maa tage Hensyn til det, som virkelig eksisterer, ellers kommer man ind paa det Wilde. — Dernæst talte det ærede Medlem Noget om de Sagkyndige og mente, at paa visse Omraader vilde han og hans være sagkyndige og være med til at bestemme, hvad der skulde udføres. Det har jeg ikke Noget imod, det ere de Herrere jo, og de udøve jo deres Virksomhed efter en saa stor Maalestok, at de have standset Udviklingen i en lang Række af Aar, mere kunne de da ikke forlange. Jeg beklager, at det er slet, men det er et Spørgsmaal, om det ærede Medlem derfor er sagkyndig paa de Omraader, om han virkelig er i Stand til at kunne se klart paa den Ting, hvad der er hensigtsmæssigt for et Land at gjøre for at forsvare sig. Jeg tror det ikke, der skal virkelig Mere til det. Naar det ærede Medlem mente, at jeg kjendte ikke de Sagkyndiges Mening, og angav mig en Methode til at lære den at kjende, saa kan jeg ikke følge den. De Sagkyndiges Mening, som det er mig om at gjøre at kjende, lærer jeg ogsaa at kjende; jeg faar stadig Udtalelser fra Kommissioner og Autoriteter, fra Hærens øverste Institutioner, som udtale sig om disse Ting. Det er de Sagkyndige, hvis Udtalelser have Betydning, de have nemlig et An-